

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความได้เปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย และจังหวัดลำพูน แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาข้อสรุป ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 93.70 ซึ่งข้อมูลแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ประกอบการ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยภาวะผู้ประกอบการ เครือข่ายธุรกิจ วัฒนธรรมองค์กร และความได้เปรียบในการแข่งขัน

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานและความสัมพันธ์ตัวแบบสมการโครงสร้าง

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ประกอบการ

ตารางที่ 11 พื้นฐานทั่วไปของข้อมูลผู้ประกอบการ (n=119)

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ	1. ชาย	25	21.00
	2. หญิง	94	79.00
2. อายุ	1. 25 - 30 ปี	1	0.80
	2. 31 - 40 ปี	39	32.80
	3. 41 - 50 ปี	58	48.70

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน (คน)	ร้อยละ
2. อายุ (ต่อ)	4. 51 - 60 ปี	20	16.80
	5. 61 ปี ขึ้นไป	1	0.80
3. สถานภาพ	1. โสด	35	29.40
	2. สมรส	72	60.50
	3. หย่าร้าง	9	7.60
	4. หม้าย	3	2.50
4. ระดับการศึกษา	1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	12	10.10
	2. ปริญญาตรี	60	50.40
	3. ปริญญาโท	47	39.50
5. สถานที่ตั้งของธุรกิจ	1. เชียงใหม่	91	76.50
	2. เชียงราย	23	19.30
	3. ลำพูน	5	4.20
6. จำนวนการจ้างงาน	1. น้อยกว่า 50 คน	55	46.20
	2. 51-200 คน	41	34.50
	3. มากกว่า 200 คนขึ้นไป	23	19.30
7. แหล่งเงินทุนเริ่มธุรกิจ	1. ทุนส่วนตัว	-	-
	2. ทุนส่วนตัวและกู้จากสถาบันการเงิน	103	85.70
	3. กู้สถาบันการเงิน	17	14.30
8. ตลาดของธุรกิจในปัจจุบัน	1. ภายในจังหวัด	33	27.70
	2. ระดับภูมิภาค	-	-
	3. ระดับประเทศหรือต่างประเทศ	86	72.30
9. ยอดขายของวิสาหกิจชุมชน ที่ผ่านมา	1. กำไร	12	10.10
	2. ขาดทุน	49	41.20
	3. เท่าเดิม	58	48.70

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุอยู่ระหว่าง 41-50 ปี มากที่สุด จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 48.70 รองลงมา คือ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.80 สถานภาพสมรส มากที่สุด จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 60.50 มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 50.40 ส่วนใหญ่สถานที่ตั้งของธุรกิจอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ มากที่สุด จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 76.50 รองลงมา คือ จังหวัดเชียงราย และจังหวัดลำพูนจำนวน 23 คน และ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.30 และ 4.20 มีจำนวนการจ้างงาน น้อยกว่า 50 คน มากที่สุด จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 46.20 รองลงมา คือ จำนวนระหว่าง 51-200 คน และ มากกว่า 200 คน ขึ้นไป แหล่งเงินทุนจากทุนส่วนตัวและกู้จากสถาบันการเงิน มากที่สุด จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 85.70 และกู้จากสถาบันการเงิน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 ตลาดของธุรกิจในปัจจุบัน คือ ระดับประเทศหรือต่างประเทศ มากที่สุด จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 72.30 และยอดขายของวิสาหกิจชุมชนที่ผ่านมามากที่สุด จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 48.70 รองลงมา คือ ยอดขายขาดทุน และได้กำไร ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับภาวะผู้ประกอบการ เครือข่ายธุรกิจ วัฒนธรรมองค์กร และความได้เปรียบในการแข่งขัน

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ประกอบการด้านภาวะผู้ประกอบการ

ภาวะผู้ประกอบการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. สร้างสรรค์สินค้าหรือบริการใหม่ๆ อยู่เสมอ	4.16	0.748	มาก
2. มีการพัฒนาจนเกิดการเรียนรู้เพื่อนำมาต่อยอดกิจการอยู่เสมอ	4.81	0.456	มากที่สุด
3. รักษาและคงคุณภาพของสินค้าหรือบริการอย่างต่อเนื่อง	4.47	0.674	มากที่สุด
4. มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงาน	4.28	0.486	มากที่สุด
5. มีการแสวงหาโอกาสเพื่อการลงทุนอย่างต่อเนื่อง	4.20	0.696	มาก
6. มีการวางแผนเพื่อรับมือกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป	4.43	0.561	มากที่สุด
7. มีการวางแผนเพื่อลดต้นทุนกระบวนการผลิตหรือการบริการ	4.21	0.623	มากที่สุด
8. ประเมินสถานการณ์ของกลุ่มแข่งขันเพื่อนำมาปรับใช้ในธุรกิจ	4.25	0.794	มากที่สุด

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ภาวะผู้ประกอบการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
9. เตรียมการเพื่อรองรับจำนวนลูกค้าที่เพิ่มขึ้น	3.94	0.994	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.31	0.523	มากที่สุด

จากตารางที่ 12 ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นด้านภาวะผู้ประกอบการ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.523 โดยเรียงระดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ มีการพัฒนาจนเกิดการเรียนรู้เพื่อนำมาต่อยอดกิจการอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.456 รองลงมา คือ รักษาและคงคุณภาพของสินค้าหรือบริการอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.674 มีการวางแผนเพื่อรับมือกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.561 มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.486 ประเมินสถานการณ์ของคู่แข่งกันเพื่อนำมาปรับใช้ในธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.794 มีการวางแผนเพื่อลดต้นทุนกระบวนการผลิตหรือการบริการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.623 มีการแสวงหาโอกาสเพื่อการลงทุนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 4.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.696 สร้างสรรค์สินค้าหรือบริการใหม่ๆ อยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 4.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.748 ลำดับสุดท้ายเตรียมการเพื่อรองรับจำนวนลูกค้าที่เพิ่มขึ้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.994

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ประกอบการด้านเครือข่ายธุรกิจ

เครือข่ายธุรกิจ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. มีการสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจทั้งภายในและภายนอกธุรกิจ	4.00	0.883	มาก
2. มีการแลกเปลี่ยนและเกื้อกูลกันเพื่อผลประโยชน์ต่างตอบแทนระหว่างเครือข่าย	3.75	0.950	มาก
3. เกิดการสร้างความร่วมมือเพื่อพัฒนาสินค้าหรือบริการ	3.86	0.923	มาก
4. ร่วมแสวงหาเครือข่ายที่ทันสมัยเพื่อขยายตลาด	3.79	1.032	มาก
5. มีการปรึกษาหารือเพื่อหาข้อตกลงร่วมกันกับเครือข่าย	3.88	0.913	มาก
6. มีการเรียนรู้เทคนิคบริการจาก SMEs ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน	4.36	0.756	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	3.94	0.843	มาก

จากตารางที่ 13 ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นด้านเครือข่ายธุรกิจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.843 โดยเรียงระดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ มีการเรียนรู้เทคนิคบริการจาก SMEs ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.756 รองลงมา คือ มีการสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจทั้งภายในและภายนอกธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.883 มีการปรึกษาหารือเพื่อหาข้อตกลงร่วมกันกับเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.913 เกิดการสร้างความร่วมมือเพื่อพัฒนาสินค้าหรือบริการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.923 ร่วมแสวงหาเครือข่ายที่ทันสมัยเพื่อขยายตลาด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.032 ลำดับสุดท้ายมีการแลกเปลี่ยนและเกื้อกูลกันเพื่อผลประโยชน์ต่างตอบแทนระหว่างเครือข่าย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.950

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ประกอบการด้านวัฒนธรรมองค์กร

วัฒนธรรมองค์กร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. เน้นการทำงานเป็นทีม	4.29	0.642	มากที่สุด
2. พนักงานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	4.29	0.653	มากที่สุด
3. ส่งเสริมความสามารถและพัฒนาทักษะของพนักงานอยู่เสมอ	4.17	0.729	มาก
4. เปิดโอกาสให้พนักงานได้ปฏิบัติงานที่ทำหายจากงานประจำ	4.49	0.636	มากที่สุด
5. มีกฎ ระเบียบ และข้อบังคับเพื่อเป็นแนวปฏิบัติร่วมกัน	4.42	0.617	มากที่สุด
6. มีการกำหนดโครงสร้างการดำเนินงานอย่างชัดเจน	3.82	0.991	มาก
7. จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้พนักงานรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งกับองค์กร	4.16	0.792	มาก
8. ให้พนักงานได้รับรู้เป้าหมาย รวมทั้งเข้าใจในวัฒนธรรมองค์กร	4.04	0.995	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.21	0.663	มากที่สุด

จากตารางที่ 14 ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นด้านวัฒนธรรมองค์กร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.663 โดยเรียงระดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ เปิดโอกาสให้พนักงานได้ปฏิบัติงานที่ทำหายจากงานประจำ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.636 รองลงมา คือ มีกฎ ระเบียบ และข้อบังคับเพื่อเป็นแนวปฏิบัติร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.617 เน้นการทำงานเป็นทีม และพนักงานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.642 และ 0.653 ส่งเสริมความสามารถและพัฒนาทักษะของพนักงานอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.729 จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้พนักงานรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งกับองค์กร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 4.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.792 ให้พนักงานได้รับรู้เป้าหมาย รวมทั้งเข้าใจในวัฒนธรรมองค์กร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 4.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.995 ลำดับสุดท้ายมีการกำหนดโครงสร้างการดำเนินงานอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.991

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ประกอบการด้านความได้เปรียบในการแข่งขัน

ความได้เปรียบในการแข่งขัน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. มีสินค้าหรือการบริการที่หลากหลาย	4.32	0.637	มากที่สุด
2. มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด	3.88	0.845	มาก
3. มีการขยายส่วนแบ่งทางการตลาด	3.70	0.776	มาก
4. ผลิตภัณฑ์มีความโดดเด่นเหนือคู่แข่ง	3.60	0.968	มาก
5. การออกแบบผลิตภัณฑ์มีความโดดเด่น	4.38	0.844	มากที่สุด
6. เน้นการตอบสนองความต้องการของลูกค้าเป็นหลัก	3.81	0.784	มาก
7. มุ่งเน้นกลุ่มตลาดเป้าหมายเพียงอย่างเดียว	3.71	0.877	มาก
8. กิจการมีความสามารถในการแข่งขันเหนือกว่าคู่แข่ง	3.92	0.907	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.91	0.592	มาก

จากตารางที่ 15 ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นด้านความได้เปรียบในการแข่งขัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.592 โดยเรียงระดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ การออกแบบผลิตภัณฑ์มีความโดดเด่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.844 รองลงมา คือ มีสินค้าหรือการบริการที่หลากหลาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.637 กิจการมีความสามารถในการแข่งขันเหนือกว่าคู่แข่ง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 3.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.907 มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 3.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.845 เน้นการตอบสนองความต้องการของลูกค้าเป็นหลัก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 3.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.784 มุ่งเน้นกลุ่มตลาดเป้าหมายเพียงอย่างเดียว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 3.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.877 มีการขยายส่วนแบ่งทางการตลาด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 3.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.776 ลำดับสุดท้ายผลิตภัณฑ์มีความโดดเด่นเหนือคู่แข่ง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 3.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.968

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานและความสัมพันธ์ตัวแบบสมการโครงสร้าง

ภาพประกอบที่ 7 ผลการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง

ที่มา: ผลจากการวิเคราะห์โปรแกรม Smart PLS 2.0 M3 (Ringle, Wende and Will, 2013, online)

จากภาพประกอบที่ 7 ผลการวิเคราะห์ตัวแบบสมการโครงสร้างความสัมพันธ์พบว่า ภาวะผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงต่อวัฒนธรรมองค์กร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางมากที่สุดเท่ากับ 0.846 มีค่า R^2 เท่ากับ 0.715 รองลงมา คือ ภาวะผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงต่อเครือข่ายธุรกิจ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.764 มีค่า R^2 เท่ากับ 0.584 วัฒนธรรมองค์กรมีอิทธิพลทางตรงต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.725 มีค่า R^2 เท่ากับ 0.667 ภาวะผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.561 มีค่า R^2 เท่ากับ 0.667 ส่วนเครือข่ายธุรกิจมีอิทธิพลทางตรงต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ -0.589 มีค่า R^2 เท่ากับ 0.667

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ภาวะผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมองค์กรและเครือข่ายธุรกิจ ในระดับสูง วัฒนธรรมองค์กรมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน ในระดับสูง

ภาวะผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน ในระดับปานกลาง ส่วนเครือข่ายธุรกิจมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน ในระดับต่ำ

การทดสอบสมมติฐาน

จากการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับภาวะผู้ประกอบการ เครือข่ายธุรกิจ วัฒนธรรมองค์กร และความได้เปรียบในการแข่งขัน สรุปผลการทดสอบดังนี้

ตารางที่ 16 แสดงผลการวิเคราะห์อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อมและอิทธิพลรวม

Antecedent	R ²	Effect	Dependent Variable		
			Competitive Advantages	Business Networking	Organization Culture
Entrepreneurship	-	DE	0.561	0.764	0.846
		IE	0.163	0.000	0.000
		TE	0.724	0.764	0.846
Business Networking	0.584	DE	-0.589	N/A	N/A
		IE	0.000	N/A	N/A
		TE	-0.589	N/A	N/A
Organization Culture	0.715	DE	0.725	N/A	N/A
		IE	0.000	N/A	N/A
		TE	0.725	N/A	N/A

หมายเหตุ TE = total effect, DE = direct effect, IE = indirect effect , N/A = Non Applicable

Entrepreneurship = ภาวะผู้ประกอบการ, Business networking = เครือข่ายธุรกิจ, Organization Culture = วัฒนธรรมองค์กร, Competitive advantages = ความได้เปรียบในการแข่งขัน

จากตารางที่ 16 ผลการทดสอบสมมติฐานจากสมการ โครงสร้าง โดยการวิเคราะห์อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อมและอิทธิพลรวม พบว่า

ภาวะผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลรวมต่อวัฒนธรรมองค์กร โดยมีค่ามากที่สุดเท่ากับ 0.846 มีค่า R² เท่ากับ 0.715 และภาวะผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลรวม

ต่อเครือข่ายธุรกิจ โดยมีค่าเท่ากับ 0.764 มีค่า R^2 เท่ากับ 0.584 ภาวะผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน โดยมีค่าเท่ากับ 0.561 มีค่า R^2 เท่ากับ 0.667 มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน โดยมีค่าเท่ากับ 0.163 มีค่า R^2 เท่ากับ 0.667 และมีอิทธิพลรวมต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน โดยมีค่าเท่ากับ 0.724

เครือข่ายธุรกิจมีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลรวมต่อความเปรียบในการแข่งขัน โดยมีค่าเท่ากับ -0.589 มีค่า R^2 เท่ากับ 0.667

วัฒนธรรมองค์กรมีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลรวมต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน โดยมีค่าเท่ากับ 0.725 มีค่า R^2 เท่ากับ 0.667

ตารางที่ 17 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	สัมประสิทธิ์เส้นทาง	t-stat	สรุปผล
H1: ภาวะผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อเครือข่ายธุรกิจ	0.764	18.542	สนับสนุน
H2: ภาวะผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมองค์กร	0.846	29.207	สนับสนุน
H3: ภาวะผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน	0.561	4.173	สนับสนุน
H4: เครือข่ายธุรกิจมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน	-0.589	3.943	สนับสนุน
H5: วัฒนธรรมองค์กรมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน	0.725	5.391	สนับสนุน

หมายเหตุ: *** หมายถึง t-stat ≥ 1.96 ยอมรับที่ p-value ≤ 0.05

จากตารางที่ 17 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยในการวิเคราะห์อิทธิพลด้านต่าง ๆ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ภาวะผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อเครือข่ายธุรกิจ

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ภาวะผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อเครือข่ายธุรกิจ มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง 0.764 มีค่า t-stat เท่ากับ 18.542 ซึ่งสนับสนุนสมมติฐาน ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 ภาวะผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมองค์กร มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง 0.846 มีค่า t-stat เท่ากับ 29.207 ซึ่งสนับสนุนสมมติฐาน ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 ภาวะผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ภาวะผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง 0.561 มีค่า t-stat เท่ากับ 4.173 ซึ่งสนับสนุนสมมติฐาน ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 4 เครือข่ายธุรกิจมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง -0.589 มีค่า t-stat เท่ากับ 3.943 ซึ่งสนับสนุนสมมติฐาน ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 5 วัฒนธรรมองค์กรมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน มีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง 0.725 มีค่า t-stat เท่ากับ 5.391 ซึ่งสนับสนุนสมมติฐาน ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเหมือน (convergent validity analysis)

Construct/Item	loading	t-stat	CR	AVE
ภาวะผู้ประกอบการ (Entrepreneurship)			0.939	0.688
1. สร้างสรรค์สินค้าหรือบริการใหม่ๆ อยู่เสมอ	0.906	79.341		
3. รักษาและคงคุณภาพของสินค้าหรือบริการอย่างต่อเนื่อง	0.796	18.932		
4. มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงาน	0.762	17.131		
6. มีการวางแผนเพื่อรับมือกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป	0.886	42.669		
7. มีการวางแผนเพื่อลดต้นทุนกระบวนการผลิตหรือการบริการ	0.770	22.710		
8. ประเมินสถานการณ์ของคู่แข่งเพื่อนำมาปรับใช้ในธุรกิจ	0.911	76.965		
9. เตรียมการเพื่อรองรับจำนวนลูกค้าที่เพิ่มขึ้น	0.760	20.406		
เครือข่ายธุรกิจ (Business Networking)			0.972	0.854
1. มีการสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจทั้งภายในและภายนอกธุรกิจ	0.926	75.408		
2. มีการแลกเปลี่ยนและเกื้อกูลกันเพื่อผลประโยชน์ต่างตอบแทนระหว่างเครือข่าย	0.911	67.755		
3. เกิดการสร้างความร่วมมือเพื่อพัฒนาสินค้าหรือบริการ	0.950	125.196		
4. ร่วมแสวงหาเครือข่ายที่ทันสมัยเพื่อขยายตลาด	0.956	106.598		

ตารางที่ 18 (ต่อ)

Construct/Item	loading	t-stat	CR	AVE
เครือข่ายธุรกิจ (Business Networking) (ต่อ)				
5. มีการปรึกษาหารือเพื่อหาข้อตกลงร่วมกันกับเครือข่าย	0.939	99.807		
6. มีการเรียนรู้เทคนิคบริการจาก SMEs ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน	0.861	49.042		
วัฒนธรรมองค์กร (Organization Culture)			0.945	0.684
1. เน้นการทำงานเป็นทีม	0.796	18.449		
2. พนักงานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	0.896	50.255		
3. ส่งเสริมความสามารถและพัฒนาทักษะของพนักงานอยู่เสมอ	0.762	13.585		
4. เปิดโอกาสให้พนักงานได้ปฏิบัติงานที่ทำพยายจากงานประจำ	0.849	33.102		
5. มีกฎ ระเบียบ และข้อบังคับเพื่อเป็นแนวปฏิบัติร่วมกัน	0.839	40.054		
6. มีการกำหนดโครงสร้างการดำเนินงานอย่างชัดเจน	0.927	50.231		
7. จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้พนักงานรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งกับองค์กร	0.819	26.856		
8. ให้พนักงานได้รับรู้เป้าหมาย รวมทั้งเข้าใจในวัฒนธรรมองค์กร	0.704	16.168		
ความได้เปรียบในการแข่งขัน (Competitive Advantage)			0.903	0.665
1. มีสินค้าหรือการบริการที่หลากหลาย	0.764	27.871		
3. มีการขยายส่วนแบ่งทางการตลาด	0.847	27.958		
5. การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีความโดดเด่น	0.760	15.165		
6. เน้นการตอบสนองความต้องการของลูกค้าเป็นหลัก	0.836	26.844		
7. มุ่งเน้นกลุ่มตลาดเป้าหมายเพียงอย่างเดียว	0.866	44.637		

หมายเหตุ: ค่าที่ถูกตัดทิ้งเนื่องจากค่า loading ไม่ถึง 0.707 ตามเกณฑ์ ได้แก่ (1) ภาวะผู้ประกอบการ ประกอบด้วย ข้อที่ 2 มีการพัฒนาจนเกิดการเรียนรู้เพื่อนำมาต่อยอดกิจการอยู่เสมอ และข้อที่ 5 มีการแสวงหาโอกาสเพื่อการลงทุนอย่างต่อเนื่อง และ (2) ความได้เปรียบในการแข่งขัน ประกอบด้วย (2) มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด ข้อที่ 4 ผลิตภัณฑ์ที่มีความโดดเด่นเหนือคู่แข่ง และข้อที่ 8 กิจการมีความสามารถในการแข่งขันเหนือกว่าคู่แข่ง

จากตารางที่ 18 พบว่าตัวชี้วัดทุกตัวมีค่า Loading ระหว่าง 0.704 – 0.956 มีเครื่องหมายบวกและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกตัว มีค่าใกล้เคียงกับเกณฑ์ 0.707 มีนัยสำคัญทางสถิติ ($|t| \geq 1.96$) และเป็นปริมาณบวกทุกค่า แสดงว่ามาตรวัดมีความเที่ยงตรงเชิงเหมือน บล็อกมีค่า CR สูงระหว่าง 0.908 – 0.972 มีค่า AVE สูงระหว่าง 0.665 – 0.854 แสดงให้เห็นว่าตัวชี้วัดในแต่ละบล็อกสามารถชี้วัดตัวแปรแฝงในบล็อกของตนได้ดีเท่าเทียมกันและมีความเชื่อถือได้

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงจำแนกและคุณภาพรวมของมาตรวัด

Construct	AVE	CR	R ²	Construct			
				Competitive advantage	Entrepreneurship	Business Networking	Organization Culture
Business Networking	0.854	0.972	0.584	0.924			
Entrepreneurship	0.688	0.939	-	0.764	0.829		
Competitive Advantage	0.665	0.908	0.667	0.436	0.724	0.815	
Organization Culture	0.684	0.945	0.715	0.823	0.846	0.715	0.827

จากตารางที่ 19 พบว่าทุกตัวแปรมีค่า \sqrt{AVE} สูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในสดมภ์ที่ h กับตัวแปรในสดมภ์อื่น (cross construct correlation) แสดงว่ามาตรวัดทั้ง 4 หมวดสามารถวัดความเที่ยงตรงในหมวดของตนได้โดยไม่อาจนำข้ามไปวัดในหมวดอื่น และ \sqrt{AVE}_h ; h = 1, 2, ... 4 มีค่าใกล้เคียง 0.7 ทุกค่าคือ มีค่าระหว่าง 0.815 – 0.924 แสดงว่ามาตรวัดมีความเที่ยงตรงเชิงจำแนกที่ยอมรับได้